

LAZARIÁNSKÝ REUNION

ČLENŮ VOJENSKÉHO A ŠPITÁLNÍHO ŘÁDU SV. LAZARA JERUZALÉMSKÉHO V ČESKÉ REPUBLICE ★ ★ ★ 1/2024

Jeho Excelence prof. PhDr. **Aleš Bluma**, D. S. M., GCLJ

5. 8. 1942 — 14. 1. 2024

Několik ohlédnutí za profesorem Alešem Blumou

Už si přesně nepamatuji, kdy jsem se poprvé osobně setkal s profesorem Alešem Blumou. Bylo to určitě před více než 17 lety. V té době zastával službu velkobailiva a významnou mírou se zapojoval do sjednocovacího procesu našeho Řádu na české i mezinárodní úrovni.

Prakticky hned po seznámení mě Aleš k mému překvapení vyzval, abych mu tykal. A bylo to

opravdu upřímné. Čím více jsem ho poznával, vnímal jsem ho nejen jako mého řádového představeného a spolubratra, ale i jako staršího přítele. Byl to moudrý a velmi vzdělaný člověk, osobnost širokého intelektuálního a spirituálního záběru. Muzikant a znalec hudby. Takřka renesanční člověk. Dalo se s ním mluvit takřka o všem – o medicíně, farmakologii, ale třeba i o historii, umění a kultuře, nebo o spirituálních věcech.

Profesor Bluma vedl naši jurisdikci do roku 2013. Jeho zásluhou se velkobailivik stabilizoval a stal

se významnou a respektovanou národní jurisdikcí v rámci celého Řádu. Vznikly nové komendy a přišla řada nových členů. Podílel se na realizaci řady humanitárních projektů na národní a mezinárodní úrovni. I po odchodu z funkce hlavy jurisdikce se zapojoval do řádových aktivit. Zastával funkci maršála jurisdikce. Angažoval se rovněž v Hospici Štrasburk, kde byl členem správní rady. Aleš řadu let bojoval s několika zákeřnými chorobami. V srpnu roku 2022 oslavil své osmdesáté narozeniny. Požádal jsem ho tehdy o nějaké

životopisné údaje a zajímavosti ze života. Chtěl jsem k jeho životnímu jubileu napsat cosi jako oslavný článek. Aleš mě požádal o strpení. Byl unavený, neměl sílu sednout k počítači a něco delšího napsat. Zveřejnil jsem stručné blahopřání s tím, že se v dalších číslech k našemu jubilantovi

vrátíme. Tehdy jsem netušil, že to už nebude laudatio, ale nekrolog.

A tak nám o Alešovi nakonec napsala ta nejpovolanější osoba – jeho paní, docentka Ing. Helena Uhrová, CSc. Text uvádíme v plném znění a moc za něj děkujeme.

Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný (Jan 3, 16). Aleš věřil. A řečeno slovy Pastoral Brothers: „Smrt není tečka, ale dvojtečka.“

Aleši, díky moc za všechno. Ať ti svítí Věčné Světlo.

Vladimír Němec

Stručný životopis Aleše Blumy

Narozen 5. 8. 1942 v Brně. Po základní škole a gymnáziu (tehdy jedenáctiletce) vystudoval Filozofickou fakultu tehdejší Univerzity J. E. Purkyně v Brně, kterou absolvoval v r. 1964. V témže roce stál u zrodu CKM (Cestovní kancelář mládeže) a stal se ředitelem její pobočky v Brně. V letech 1967 až 1970 absolvoval v rámci postgraduálního studia na obchodní fakultě VŠE v Praze obor mezinárodní vztahy. Po roce 1968 působil rok na Slovensku. V roce 1979 nastoupil na Katolické universitě v Lovani (Leuven, Belgie) a působil zde až do roku 1981. V roce 1984 se oženil a dříve francouzské manželce Christine mohl přijíždět za rodiči do Brna. Následně se přestěhovali do Francie (Normandie), kde žili i rodiče manželky. 4 roky strávili jako rodina v Americe, kde Aleš působil jako ředitel divize u společnosti Becton and Dickinson, což je nadnárodní společnost zabývající se lékařskou technologií a vyrábějící a prodávající lékařské přístroje. Po návratu do Francie se rozšiřovalo francouzské vysoké školství, a tak stál u zrodu Ekonomické fakulty University v La Rochelle (Groupe Sup de Co La Rochelle). Zde působil jako vedoucí katedry marketingu a byl jmenován profesorem pro obor Evropského managementu a mezinárodního marketingu. I když vedení katedry časem předal, stále zde až do svého odchodu do důchodu v roce 2007 působil jako pedagog. Když po roce 1990 hledali Belgičané někoho, kdo by pro ně založil síť lékáren v Československu a oslovili ho, kývl na to. Nejprve to byla Inpharma, poté Euromedica. Čtyři dny v týdnu pracoval zde, ve čtvrtek večer odlétal do Francie, v pátek učil, v sobotu vyřizoval katedrální agendu a v neděli večer se vracel do Prahy. V roce 1999 ovdověl. Po skončení této vypjaté éry založil časopis Iatrike Techne (měsíčník o umění lékařském i o umění pro lékaře). Poté působil v Hospodářských novinách, v Literárních novinách, kde psal kulturní recenze. Nakonec psal recenze koncertů, oper a divadelních představení pro Klasiku +.

Spolu jsme se poznali, když jsem sháněla v Evropě nesehnatelný lék pro moji matku. Bohužel se ho nepodařilo Alešovi sehnat ani nikde jinde ve světě. Asi mu přišlo líto, že mi nemohl vyhovět, jeho matka byla stejně stará jako moje, a tak mi jako náplast nabídl, jestli nechci jít na koncert. V roce 2000 byla Praha městem kultury, Pražské jaro jsme absolvovali spolu a zjistili, že jsme na jedné vlně. Byli jsme spolu přes 23 let.

Helena Uhrová

mons.
JAN VOKÁL
biskup královéhradecký

Hradec Králové 17. ledna 2024

Vážený pane velkobailive,

dovoleté mi, abych Vám vyjádřil svou hlubokou účast na zármutku z odchodu emeritního velkobailiva, J.E. prof. Aleše Blumy, GCLJ.

Zahrnuji Vašeho spolubratra do svých modliteb, vyprošuji mu Boží Milosrdenství a věčnou odměnu za jeho naplněný život.

S projevem úcty,
zůstávám v Kristu a Marii

Jan Vokál

Vážený pan
Ing. Ondřej M. Farka, KCLJ
Velkobailiv
Vojenský a špitální řád
sv. Lazara Jeruzalémského, z.s.
Vodičkova 682/20
110 00 Praha 1

Velké náměstí 35, CZ-500 01 Hradec Králové
+420 495 063 626; sekretariat@bisk.cz

Rozloučení

S profesorem Alešem Blumou jsme se rozloučili při mši svaté ve středu 24. ledna v kostele svatého Tomáše na Malé Straně. Bohoslužbě předsedal otec Juan Provecho, OSA. Koncelebroval otec William Faix, OSA. U oltáře byli přítomni i naši řádoví kaplani Michal Šourek z Českobratrské církve evangelické a Jan Berá-

nek z Pravoslavné církve. Obřadu se zúčastnila kromě velkopřevora a velkobailiva většina pražských členů Řádu, zástupci mimopražských komend i zahraniční hosté – velkopřevor Stanislav Holák ze Slovenska a hrabě d'Evora z Francie. V kázání otec Juan mimo jiné zdůraznil, že Aleš byl Ježíšův přítel. Tak jako svatý Lazar. A jako byl

Lazar Ježíšem povolán z hrobu, tak Ježíš povolán k životu i Aleše.

Na závěr bohoslužby se jménem našeho Řádu s naším emeritním velkobalivem rozloučil současný velkobailiv Ing. Ondřej Farka.

Vladimír Němec

Řádový den v Praze

Augustiniánský klášter u sv. Tomáše na Malé Straně v Praze je již řadu let místem, kde se koná většina pražských řádových akcí. Oslava svátku našeho patrona v roce 2023 nebyla výjimkou. Tentokrát jsme se sešli s mírným předstihem již 13. prosince, v den svátku sv. Lucie. Přišli naši členové, postulanti i hosté, kteří jsou vždy srdečně vítáni.

Program byl bohatý. V podvečer jsme se shromáždili v kapli svaté Barbory k duchovní obnově, kterou připravil náš spolubratr Vojta Měříčka. Plně znění textu duchovní obnovy je v příloze tohoto článku.

Na duchovní obnovu navázala mše svatá, kterou celebroidl otec Juan Provecho, OSA. Na konci bohoslužby náš velkobailiv Ing. Ondřej Farka předal slavnostně spolubratrovi PhDr. et Mgr. Martinovi Jandovi zlatý záslužný řádový kříž za jeho neúnavné aktivity na Ukrajině.

Program pokračoval v jednom ze sálů kláštera. Úvodem pozdravil přítomné velkobailiv J. E. Ing.

Ondřej Farka, KCLJ. Zrekapituloval naše řádové aktivity v roce 2023, jak české, tak mezinárodní. Poděkoval všem za angažovanost a pracovní nasazení. A seznámil nás s úkoly na příští rok. Po něm krátce promluvil oba velitelé komend. A pak jednotliví členové prezentovali své postřehy, zkušenosti i nápady do budoucna. Velikou pozornost vyvolaly zážitky spolubratra Martina Jandy z jeho opakovaných humanitárních misí na Ukrajině. Zbylo i dost času na volnou diskusi. Jako vždy byl na stole dostatek potravin i nápojů.

Na prvním místě je třeba poděkovat Bohu za toto setkání. Není to samozřejmost. Každý krásný okamžik v našem životě dostáváme od Pána. Díky patří i všem, kdo se podíleli na přípravě a organizaci této akce. A velký dík patří našemu hostiteli a příteli otci Juanovi. Na tomto místě se sluší otce Juana trochu blíže představit. Pater Mgr. Juan Bautista Ignacio Provecho López, OSA, je augus-

tiniánský kněz a pedagog. Narodil se 22. června 1970 ve Španělsku. Je delegátem – provinciálem České provincie Řádu sv. Augustina. V roce 1995 absolvoval studia teologie na Pontificia Universita Comillas v Madridu a byl vysvěcen na kněze augustiniánského řádu. Poté působil v Brazílii. Od roku 1997 pracuje v České republice. Na Fakultě sociálních věd UK vystudoval obor Mediální komunikace. Zásluhou otce Juana působí v Praze od roku 2010 Škola svatého Augustina, jediná tohoto druhu u nás, v níž zastává funkci ředitele. Jejím součástí jsou mateřská škola, základní škola a gymnázium. Patří do mezinárodní sítě augustiniánských škol, k níž patří 100 základních a středních škol a 10 univerzit. Bližší informace jsou na adrese <https://augustiniani.cz/skola/>. Augustiniánské školství vychází ze zásady svatého Augustina: "Povinnost učit je důsledek lásky k lidem; povinnost učit se je důsledkem lásky k pravdě". *Vladimír Němec*

Duchovní obnova 13. 12. 2024 "Brázdou srdce"

bratr Vojtěch
Matouš 11,28-30

Pojďte ke mně, všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.

Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží.

V době adventní prožíváme každoročně chvíle, které jsou pro mnoho lidí spíš stres a „nároky“, než pokoj a klid. Příprava Vánoc, poslední pracovní úkoly, pro mnoho lidí nejistota a zoufalství, příval negativních zpráv... Temujeme svá srdce a snažíme se nenaslouchat, jen abychom zvládli „check-list“ úkolů, které jsou na nás naloženy... Máme však na výběr? Ano? A co když ne? Kde hledat pokoj? Kde hledat zastavení a odpočinutí? K tomu slyšíš, jak se máš zastavit. Slyšíš, jak jsi povolán být svatý a starat se o druhé, v adventu zvlášť svědčit o Kristu... Děláš to, protože chceš

anebo proto, že musíš že cítíš tlak, že by ti bylo hanba, kdybys něco dobrého o adventu neudělal, vlastně jen chlácholíš svoje já, a ještě se to jeví jako zbožnost.

Co na tenhle tlak a často i lání z kazatelen říká tvé srdce? A tak se tady a teď na chvíli zastav a rozjíměj ona slova: „Pojďte ke mně, všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.“ Chutnej ta slova, řekni si je v duchu sám k sobě. Tady a teď k tobě promlouvá ten, kterému na tobě záleží...

Možná cítíš, že ve tvém životě po počátečním nadšení přišlo váhání, rozpaky, obavy. Dělalj ti starosti studium, rodina, ekonomická situace, a především snad myšlenka, že jsi často k ničemu a že nemůžeš dál. Že jho, které je na tebe naloženo, je už příliš těžké. Že v sobě neseš bolest, která nenachází ve světě pochopení. A že když to svěříš do modlitby, že je jen ticho a prázdno. Pak zapomeň na předepsaný text. A zakřič. Zakřič ze sebe svoji modlitbu. Vždy když uslyšíš křičet milovaného člověka, copak se k němu hned nevrhneš? Nenabídneš mu pomoc? Uslyšíš jeho pláč, nepřijdeš ho obejmout? **Proto ti dávám do adventu první radu... Pusť v modlitbě uzdu všeho, co v sobě dusíš.** Pusť křik i pláč, smutek i bolet, vykřič a vyplač je ze sebe.

Uvidíš, jak očistná bude tvoje modlitba a ... Že ucítíš bolest? Jako když dezinfikuješ ránu, která se musí zacelit a třeba dlouho hnisá...

Pojďte ke mně, všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.

Nadále bloudíš a chybuješ a bolí tě to! Nemáš perspektivu v těžké situaci. Nevíš kudy kam, cítíš jen jho, které je na tebe naloženo a pod kterým podklesáš. Cítíš bolest, tak jako když se brousí kámen a máš pocit, že jsi pro Něj jen tím prachem, který se práší od brusky. Bezvýznamný a pomíjivý, který nevládá nic a který jen zbytečně práší.

Příteli... Ty nejsi prach, ale diamant, který je broušen, aby se stal šperkem. Brázdvy tvých vrásek a starostí jsou brázdami lásky, kterou dáváš, aniž to vidíš, které jsou pro tebe „samozřejmost“. Cítíš utrpení a bolet. On říká, že tohle patří do života a cítil to tak i On. Nejsi v tom sám, nikdy v tom nejsi sám.

Druhá rada, kterou ti do adventu dám, zní: Uvědom si, že jsi diamant. To, že ho druzí nevidí, neznamená, že tam není. Jsi broušen a zkoušen,

s prachem se mísí bolest a vyčerpání... Jen proto, aby Jeho světlo mohlo skrze tebe zářit mnohem jasněji. Ne sám ze sebe. Světlo, které tebou bude proudit, musí být vždy Jeho. Jedině tak dojdeš svého cíle. A tohle jho netřízí... Světlo a teplo jeho Tváře tebou bude procházet

Veźměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleźnete odpočinití svým duším.

Pamatuješ, jak jsi kdysi hledal své povolání? Jak jsi hledal a toužil? A na ty pády, které následovaly? Možná se ti vysypaly kapsy a rozbila kolena... Možná máš sedřená ústa. Tvůj pád je velmi hluboký! Kříž není nic víc a nic míň než pád. Ze všeho. Jsi-li křížován, pak věz že s Kristem. Ne, teď ti to nepomůže a bolest neuemění. Ale může to být se-

mínkem naděje. Někdo trpí s tebou. Tvůj smutek je Jeho, tvoje bolest tou Jeho. Jemu na tobě záleží! Na tobě, kterého zná jménem a jehož duši, než ji vdechl do těla, Bůh objal a políbil.

Třetí rada, kterou ti do adventu dám: Potřebuješ-li pomoc, nestyď se si říct. I Ježíšovi cestou na Golgotu pomáhali s křížem. Není hanba si říct o pomoc. Říct, že tě to bolí, že něco nezvládáš, ač bys rád. Že zklamáváš. Vždy je tu někdo, kdo miluje bezpodmínečně... Říct si o pomoc je síla, ne prohra a slabost...

Vždyť mé jho netlačí a břemeno netřízí.“

Chceš-li zase jít za Kristem, tak jak tě zve, hledej a naplňuj své povolání. Hledej v brázdách každodennosti, byť ty nejmenší střípky jeho lásky do mozaiky života. Jeho břemeno netlačí a jho netřízí, bude ti dávat radost, bude ti dávat sílu. Pachtil ses

a neměl jsi čas ani se najíst chleba? Hledej Jeho, protože v tom, k čemu tě volá, nalezeš pokoj, radost... Buď k sobě upřímný. O cítíš? Co říká tvé srdce? Jsi na dně?

Čtvrtá a poslední rada z brázd srdce, brázd našich životů, kterou ti do adventu dám je: Polož základy života tam dole. Chceš-li se odrazit, musíš ode dna. Tvé nohy musí být na zemi. Nestyď se přiznat vyčerpání a smutek, nestyď se přiznat emoce. Buď, kdo jsi a koho Bůh miluje. Takového, jaký jsi.

Tvůj základ je:

“ Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej(ž) nám dnes a odpusť nám naše viny, jako(ž) i my odpouštíme našim viníkům a neuved' nás v pokušení, ale chraň nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva navěky. Amen.“

Den sv. Lazara Jeruzalémského

MS bailiviku v Olšanech u Prostějova 9. prosince 2023

V sobotu 9. prosince 2023 u příležitosti připomenutí dne sv. Lazara Jeruzalémského se sešli členové komend MS bailiviku našeho Řádu v Olšanech u Prostějova. Přítomno bylo dvacet členů, a to Brněnské komendy sv.Petra a Pavla, Ostravsko-Olomoucké komendy sv. Cyrila a Metoděje a domovské Prostějovské komendy sv. Jana Sarkandra. Rádi jsme přivítali mezi námi MS bailiva Reverenda Jaroslava Kratku, ECLJ, a především velkopřevora Řádu J. E. PhDr. Ludvíka hraběte Belcrediho, GCLJ-J, s manželkou a velkobailiva našeho Řádu J. E. Ing. Ondřeje M. Farku, KCLJ.

Setkání jsme zahájili neformálním přivítáním na faře olšanské. Poté následovala mše svatá v kostele sv. Jana Křtitele. Mši celebroidal P. Leszek Rackowiak, SchLJ, spolu se spolubratrem jáhnem Karlem Walterem, SchLJ. Kázání na mši přednesl Reverend Jaroslav Kratka, ECLJ. Hudební stránku mše svaté zajistil spolubratr Karol Frydrych, OLJ. Mši doplnil vynikající hrou na varhany a také si ceníme výběr hudebních skla-

deb, které skvěle doplnily mši svatou, která byla sloužena k připomenutí dne sv. Lazara Jeruzalémského.

Po mši proběhla krátká slavnost, kdy velkobailiv Ondřej M.Farka, KCLJ, předal ocenění členům

Prostějovské komendy za jejich dlouholetou činnost ve prospěch našeho Řádu. Ocenění byli Záslužným křížem spolubratři P. Leszek Rackowiak, SchLJ, a Karel Waltr, SchLJ.

Po mši jsme se všichni odebrali na faru, kde se podávala večeře. Po večeři proběhlo posezení u sklenky vína. V rámci neformálního posezení, kdy především velko-

bailiv Ondřej M. Farka, KCLJ, a velkopřevor Ludvík hrabě Belcredi, GCLJ-J, seznámili přítomné s činností našeho Řádu v roce 2023 a s připravovanými akcemi pro rok 2024. K plánovaným akcím pro rok 2024 se také vyjádřili velitelé komendy prostějovské a komendy brněnské.

Jsmo velmi rádi, že den sv. Lazara Jeruzalémského MS bailiviku jsme si již podruhé připomněli setkáním u nás, v Olšanech u Prostějova. Velice si vážíme spolupráce všech moravských komend a doufáme, že bude úspěšně pokračovat. Jedině vzájemnou spoluprací jsme schopni realizovat činnosti ve prospěch našeho Řádu, na které jednotlivé komendy nemají možnosti ani prostředky Bohumír Frelich

Kmotrovství a doprovázení

Večer, kdy se ve společné ekumenické spolupráci Starokatolické církve a ECAV scházeli věřící, aby se zamysleli nad hlubokým významem kmotrovství, odhalil bohatství této tradice, která překračuje hranice formality a stává se cestou živé víry, důvěry a společenství.

Kmotrovství má kořeny v dávné sociální instituci, která sloužila jako bezpečnostní síť pro děti v případě úmrtí rodičů. V církevním pojetí se kmotr stává spolupracovníkem při duchovní přípravě dítěte, například na první svatě přijímání.

Kmotr či kmotra je ale více než svědek nebo dů-

věrník; je to někdo, kdo kráčí po boku kmotřence, připravený nabídnout pomoc a podporu bez ohledu na vlastní pohodlí. Kmotrovství není o autoritě nebo o tom být supermanem, ale o vzájemné důvěře, o sdílení živé víry a o učení lásce a přijetí sebe samého.

Rozměr "povolání" ke kmotrovství a kmotřectví je klíčový. Nejde jen o výběr někoho pro formální ceremonii, ale o hledání osoby, která je povolána doprovázet nás na duchovní cestě, být svědkem našeho života a víry. Toto povolání vyžaduje otevřenost, připravenost sdílet a být pro druhého a také schopnost rozlišování; nejde o „čestnou“ funkci, ale o službu, která může být

ve svých důsledcích velmi náročná. Závěrečná modlitba, která byla součástí večera, shrnula poslání kmotra: být nástrojem Boží lásky, doprovázet kmotřence na cestě k podobnosti s Kristem a být pro něj oporou v každé životní situaci. Srdcem kmotrovství je pak touha po pravém spojení s Bohem a touha pomáhat druhým růst ve víře, moudrosti a svatosti.

Tento večer tak otevřel prostor pro hluboké zamýšlení nad hodnotami, které jsou v jádru doprovázení samotného, a připomněl nám, že ve světě plném povrchních vztahů a formalit může kmotrovství nabídnout cestu k autentickému lidskému spojení a duchovnímu růstu. Vojtěch Měřička

Jiří Sehnal nositelem Ceny města Brna

Výraz úcty významným osobnostem, které jsou spjaty s jihomoravskou metropolí – to jsou ceny města Brna, udělované od roku 1993 osobnostem, jež výrazným a pozitivním způsobem ovlivňují některou z oblastí veřejného života a přispívají tak k dobrému jménu města v oblasti hudby loni ocenění obdržel skladatel Zdeněk Pololáník; vydání jeho opusu *Antifony k přijímání* na podzim 2023 podpořil Řád rytířů sv. Lazara Jeruzalémského).

Na udělení Ceny města Brna za rok 2023 bylo podáno 83 návrhů, přičemž nominaci zaslala též Brněnská komenda Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského. Dne 14. prosince 2023 přišel dopis od tajemnice Komise pro udělení Ceny města Brna Mgr. Alice Zafirelisové se sdělením: „*Zastupitelstvo města Brna vyhovělo Vašemu návrhu na udělení Ceny města Brna pro rok 2023 panu prof. PhDr. Jiřímu Sehnalovi, CSc., a na svém zasedání č. Z9/13 konaném 12. prosince 2023 udělilo Cenu města Brna panu prof. PhDr. Jiřímu Sehnalovi, CSc., v oblasti hudby.*“

Připomeňme krátké curriculum vitae čerstvého laureáta. Jiří Sehnal se narodil 15. února 1931 v Radslavicích u Přerova. Vystudoval dějiny hudby a estetiku na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci (1950–1955). Nejprve byl zaměstnán v Oddělení katalogizace Univerzitní knihovny v Olomouci (1955–1958) přičemž zároveň spravoval hudební archiv a knihovnu na zámku v Kroměříži. Poté přešel do Výzkumného ústavu zelinářského Československé akademie zemědělských věd v Olomouci (1958–1964), kde působil jako knihovník. Následně pracoval v Oddělení dějin hudby Moravského muzea v Brně (1964–1994) a v roce 1978 byl ustanoven vedoucím tohoto oddělení. Zasloužil se o zpracování mnoha významných sbírek, vytvoření průvodce po muzejních fondech a uspořádání řady výstav. Jako externí pedagog působil od roku 1990 na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně; v roce 1992 se zde habilitoval v oboru muzikologie, roku 1997 byl jmenován profesorem. Od roku 2005 vyučoval rovněž na Katedře muzikologie Filozofické fakulty své alma mater. V roce 1992 stál u zrodu občanského sdružení Musica sacra usilujícího o zvelebení církevní hudby na Moravě. Svůj vědecký zájem zaměřil především na dějiny hudby tohoto regionu v 17. a 18. století se zřetelem ke kapelám olomouckých biskupů, na dějiny varhan a na katolickou chrámovou hudbu v 17. až 19. století. Dějiny hudby na Moravě od středověku do 19. století pak podrobně zpracoval pro Vlastivědu moravskou. Jeho publikační dílo zahrnující 13 knih a 326 studií (soupis vyšel v Musicologica Olomucensia) je bez nadsázky mimořádné, významné i pohledem zahraničních muzikologů. Pan profesor platí za „bezezbytkového“ badatele – mnohé cenné informace z kulturní oblasti by bez něj byly pro budoucnost ztraceny. Připomeňme, že v roce 1972 inicioval vznik Sekce přátel varhan při Muzejní a vlastivědné společnosti v Brně navzdory tomu,

že komunistický režim se ke každému podobnému snažení stavěl odmítavě až nepřátelsky. Díky této sekci se mnoho profesionálních i amatérských varhanů dostalo na celkem 34 poznávacích zájezdů (do zahraničí – Rakouska a Německa – až po Sametové revoluci a to 3x). Dále vytvořil systém a vybudoval síť pro dokumentování varhan v Čechách a na Moravě. V letech 1991–2009 zastával funkci organologa brněnské diecéze (bez nároku na honorář!) a jeho dlouholetý výzkum varhan na Moravě mj. přinesl soupis většiny historických nástrojů s přesnou dokumentací; pomohl tak zachránit před zničením či nešetným restaurováním mnoho cenných nástrojů. Moravskou, potažmo českou hudební kulturu profesor Sehnal obohatil jako špičkový vědec, organizátor a pedagog i jako obětavý a zásadový člověk, který svědomitým

Profesor Sehnal a jeho paní, vpravo Dr. Karol. Frydrych

a příkladným přístupem k oboru ovlivnil generace muzikologů.

Jiřího Sehnala navrhlo na Cenu města Brna třináct (!) osobností či institucí: PhDr. Petr Macek, Ph.D. – vedoucí Ústavu hudební vědy Filozofické fakulty MU; prof. Barbara Maria Willi, Ph.D. – děkanka Hudební fakulty JAMU; Mgr. Hana Bartošová – varhanice, organizátorka a dramaturgyně Brněnského varhanního festivalu; doc. Jiří Zahradka, Ph.D. – Oddělení dějin hudby Moravského zemského muzea; prof. Alena Veselá – emeritní rektorka JAMU, varhanice, čestná předsedkyně Spolku přítel hudby Brno; výbor Muzejní a vlastivědné společnosti Brno; Mgr. Jarmila Mráčková – tajemnice Spolku přátel hudby Brno, vedoucí brněnské pobočky Společnosti Bohuslava Martinů; prof.

Ing. Jiří Jan, CSc. – emeritní profesor Fakulty elektrotechniky a komunikačních technologií VUT, člen výboru Spolku přátel hudby Brno; Mgr. Jana Michálková Slimáčková, Ph.D. – odborná asistentka Hudební fakulty JAMU, členka výboru Spolku přátel hudby Brno; Mgr. Irena Veselá, Ph.D. – vedoucí Hudebního oddělení Moravské zemské knihovny; PhDr. Ing. Mgr. Karol Frydrych – člen dozorní rady jednoty Musica sacra, hudebník Brněnské komendy Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského; Mag. Art. Ondřej Můčka – organolog brněnské diecéze, vedoucí Střediska pro liturgickou hudbu; Mons. Mgr. Ing. Pavel Konzbul, Dr. – biskup brněnského biskupství. Uvedený výčet je unikátním svědectvím obliby a uznání nesporných kvalit Jiřího Sehnala, přičemž čtenáře patrně překvapí nominace Řádu rytířů sv. Lazara Jeruzalémského.

Nutno ovšem podotknout, že ačkoli pan profesor není členem tohoto společenství, jeho ryzí jednání, postoje (statečně i v době náboženské nesvobody) a zásady nesporně vykazují rytířské ctnosti. Tedy ačkoli nemá rytířský plášť a řádovou insignii, je pomyslným „rytířem naší doby“. Brněnská komenda lazariánského řádu jej jednomyslně navrhla rovněž proto, aby podpořila mimořádnou osobnost v oblasti hudby. Navíc, jak mi trefně sdělil muzikolog prof. PhDr. MgA. Miloš Štědroň, CSc., dr. h. c.: „*Sehnal si zasloužil dostat Cenu města Brna již před dvaceti lety.*“

Ceremoniální akt udělení Cen města Brna se uskutečnil 30. ledna 2024 v 18:00 hod. ve Sněmovním sále Nové radnice na Dominikánském náměstí 1 v tomto sledu: zahájení, proslov primátorky JUDr. Markéty Vaňkové, hudební vystoupení, předání Ceny města Brna laureátům, recitace, ukončení, rautové pohoštění v prostorách Křížové chodby. Při slavnosti účinkovalo kvarteto Moravské žestě (trubka, melafon, trombon, tuba) s uměleckým vedoucím MgA. Vojtěchem Novotným, jež slavnosti dodalo lesku. V jejich interpretaci postupně zazněly skladby: František Vitha – *Znělka Ceny města Brna* (2012), Tomáš Hanzlík – *Intráda* (2007), Jiří Ignác Linek – *Korunovační fanfáry*, Leoš Janáček – *Sinfonietta* (úryvek ze 4. věty), Václav Vincenc Mašek – *Adagio*, Jaroslav Ježek – *Ezop a Brabeneč*. Ocenění převzali samotní laureáti (například básník Martin Reiner, architekt Marek Jan Štěpán, jež je autorem kostela svatého Václava v Sazovicích či kostela blahoslavené Marie Restituty na Lesné v Brně) nebo jejich blízcí, celkem ve 13 oblastech. Panu profesorovi Jiřímu Sehnalovi srdečně gratulujeme! Zároveň přejeme hojnost zdraví, entuziasmu, invence a sil do všech dalších projektů.

Karol Frydrych

Řádový den Karlovarské komendy

Tradiční setkání členů Karlovarské komendy Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského se uskutečnilo 17. prosince 2023 v řádovém kostele sv. Michaela archanděla ve Stráži nad Ohří. Velitel komendy Petr Dolejš nejprve přivítal všechny zúčastněné v čele s velkobailivem J. E. Ing. Ondřejem M. Farkou, KCLJ, BMLJ, a poté v krátkosti zhodnotil celoroční usilovnou práci členů komendy ve prospěch Řádu, a především vyzdvihl spolupráci naší komendy s léčebným zařízením a hospicem REHOS v Nejdku. Po úvodním slově velitele komendy pokračovalo setkání ekumenickou bohoslužbou, kterou celebroul cfr.

Mgr. Lukáš Bujna, biskup plzeňské diecéze Církve československé husitské.

Následovaly slavnostní okamžiky povýšení spolestřestry Olgy Pištějové do důstojnické hodnosti a předání vysokých řádových ocenění emeritnímu veliteli komendy chev. Ivanu Medkovi, KLJ, CMLJ, a emeritnímu velkobailivu J. E. Ing. Davidu Mířejovskému, GCLJ, CMLJ.

Řádový den Karlovarské komendy byl završen slavnostní večeří členů komendy, jejich přátel a hostů, mezi nimiž nemohl chybět emeritní prior a velitel komendy Hessen - Nassau Ernest Josef Finta KCLJ-J, KMLJ, s chotí. *Jiří Fresser*

Řádový den Královehradecké komendy sv. Zdislavy

U příležitosti svátku sv. Lazara patrona našeho Řádu se Královehradecká komenda sv. Zdislavy sešla již podruhé v Domově sv. Josefa v Žírči nad Labem. Zřizovatelem Domova je Oblastní charita Červený Kostelec, již patří dík za azyl, který nám již podruhé poskytla. Domov sv. Josefa se nachází v zámeckém areálu bývalé jezuitské rezidence na břehu Labe. Je jediným zařízením v České republice s komplexní péčí pro vážně nemocné roztroušenou sklerózou, jemuž členové naší komendy finančně pomáhají. V roce 2022 bylo poskytnuto více než 30 000 Kč a v r. 2023 více než 60 000 Kč na rehabilitaci klien-

tů a na výstavbu chytrých bytů. Setkání komendy se uskutečnilo 16. 12. 2023 v Café Damián, které bývá místem setkání mobilních pacientů, zaměstnanců i turistů, kteří se po Labské cyklostezce vydají proti proudu řeky do kraje hraběte Šporka.

Na řádovém dni komendy jsme přivítali našeho nového postulanta Ing. Františka Václava Št'ourače, CSc, a moc děkujeme, že si ve svém nabitém diáři našel čas náš spolubratr J. E. Mons. Ing. JUDr. Jan Vokál, biskup královehradecký. Svou návštěvou nás poctili i velkobailiv chev. Ing. Ondřej Farka a chev. PhDr. Filip Dostál.

Velitel komendy zhodnotil průběh roku 2023 a jednotliví členové pohovořili o své činnosti. Velkobailiv nás seznámil s novinkami v Řádu a poděkoval komendě za její aktivní činnost. Poté se členové komendy s hosty odebrali do kostela sv. Anny ke mši svaté. Překrásnou mši celebroul Mons. Jan Vokál a koncelebran-

ty mu byli cfr. P. ThMgr. Jan Kunert a P. ThMgr. Jan Anrzej Czekala, MSF. Ve svém kázání cfr. Vokál nezapomněl vzpomenout Lazarovo vzkříšení, kdy Ježíš řekl své sestře Martě: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky.“ Po mši zasedla komenda ke společnému stolu.

Po obědě nás cfr. Ing. Jiří Šindelář seznámil s objevy, které jeho tým uskutečnil v posledních letech a něž je i náš Řád právem hrdý.

Spolubratr Jan Kunert nás taktéž pozval k sobě do Hronova na faru, aby nám ukázal, jak postupil v rekonstrukci fary i farní obce. Věříme, že se u něho brzy sejdeme. Víra a práce pro druhé nás spojuje.

Je třeba věřit a věřit, že naše víra a práce pro druhé má smysl. *Milan Volf*

Rekapitulace roku 2023 v Ubytovně sv. Lazara

Ubytovna sv. Lazara se nachází v prostorách kostela Církve československé husitské na Palackého náměstí v Českých Budějovicích. Fungovat začala, mimo jiné díky významné finanční podpoře Řádu sv. Lazara, brzy po vypuknutí války na Ukrajině. Osazenstvo ubytovny se postupně mění. V roce 2023 zde našly zázemí zejména maminky s dětmi, senioři z Ukrajiny s uprchlickým vízem a na konci roku jsme zde dokonce přivítali i nově narozeného chlapečka.

Cílem každé sociální práce je pomáhat potřebným k plné soběstačnosti. V tomto ohledu je pozitivní, že všichni obyvatelé ubytovny v produktivním věku jsou zaměstnaní. Obyvatelům je kromě ubytování poskytována i další pomoc. Probíhá doučování českého jazyka a příprava dětí na přijímací zkoušky na střední školy. Pro děti byla uskutečněna mikulášská besídka a středovečerní večeře.

V Ubytovně sv. Lazara se také postupně zlepšuje komfort ubytovaných. Dvě rodiny se například

přesunuly ze suterénu do bytů v patře a další byt se připravuje i na husitské faře ve Vodňanech.

V roce 2023 ubytovnu vyplavila voda z kanalizačního řádu. Ubytovaní pomáhali zachraňovat nejdříve společné prostory, pak teprve svůj majetek. Za tuto pomoc jsme jim poděkovali na společenském večeru a udělili jim „Záslužnou medaili Lazariánské pomocné služby“. V letošním roce bude nutné nainstalovat zpětné kanalizační klapky, aby se do budoucna taková situace neopakovala. *Vojtech Pekářík*

Vozíky pro nemocnici

Dne 22. února 2024 převzal Petr Hroník, MLJ, (člen Pražské komendy sv. Prokopa) sponzorský dar - mechanické invalidní vozíky, které Vojenskému a špitálnímu řádu sv. Lazara Jeruzalémského poskytla firma Invira. Vozíky jsou určeny pro Multioborovou jednotku intenzivní péče Nemocnice Brandýs nad Labem. Předání na jednotku zajistí Martin Janda, OLJ.

Vojenský a špitální řád sv. Lazara Jeruzalémského vyjadřuje upřímné poděkování firmě Invira zastoupené jejím jednatelem Ing. Radimem Čechem Ph.D.

Petr Hroník

Umět podat ruku

Nejsou jen velké projekty, o kterých se dozvíte z médií, Je zde i mravenčí, ale takřka každodenní práce členek a členů našeho Řádu. Podělím se s Vámi o příběh naší nové členky **Márie Kubenové, MLJ.**, z Českobudějovické komendy sv. Jana Křtitele

„Na konci léta onemocněl můj kamarád Láďa. Diagnóza byla drtivá a nesmlouvavá. Naštěstí je učitel a hudebník a moc nehledal na internetu, čímž si uchovává nějakou naději. Spoustu SMS zpráv, dlouhé hodiny telefonátů, aby se z toho vypovídal. V září na investituře našeho Řádu se mluvilo o Jeruzalémě a o prvních rytířích, kteří ošetřovali malomocné - umírající. Bylo to děsivé povědomé. Jak se nezaleknout, když cítíte mrazivý dech smrti? Jak udržet ruku, která klesá? Je to těžké a namáhavé. V mém „teritoriu“ je ještě jeden človíček, kterému se snažím stát po boku. Lidé nemusí být jenom nemocní, celkem stačí, když jsou staří a opuštění, pak přichází smutné myšlenky a dni upadají do šedi, nechce se vstát z postele a nic na světě vás netěší, není pro co žít. Být blízko takovým lidem je stejně těžké a stejně důležité, jako být blízko nemocným či umírajícím. Jiřňho navštěvuji, voláme si a snažím se jej zapojit do života. Vyjdeme spolu do kina, na výlet. Někdy se daří víc a někdy míň. Jak stát vedle umírajících a potřebných? Chce to odvahu, sílu a statečnost... chce to rytíře...”

Aleš Randl

„Docent MUDr. Zdeněk Susa, CSc., KCLJ, je autor, kterého asi nemusíme blíže představovat. Dlouholetý člen našeho Řádu. Lékař, vysokoškolský učitel, teolog, spisovatel, nakladatel, znalec pivovarů a piva, celoživotní poutník. A tuto jeho knižní novinku doporučujeme k přečtení.

Apokryfy a jiné drobnosti

“Blessing will
be on those
who have
belief though
they have
not seen me!”

John 20, 29

We wish and pray you
a blessed Easter holiday.

May they be lived
with an open heart, mind
and eyes to Life.

GRAND BAILIVICK
OF THE CZECH REPUBLIC